

AZ ÖSZTÖKE

Apostolok Cselekedetei 26:14

Egyszer ... déltájban az úton láttam ... amint a mennyből a nap fényénél is ragyogóbb világosság sugároz körül engem és útítársaimat. Mikor pedig mindnyájan földre estünk, egy hangot hallottam, amely így szólt hozzám... Saul, Saul, miért üldözöl engem? **Nehéz neked az ösztöke ellen rugódoznod.** Erre azt kérdeztem: ki vagy, Uram? Az Úr pedig így válaszolt: **Én vagyok Jézus, akit te üldözöl** (ApCsel 26:12-15). Számolt be Pál megtérése kezdetéről.

Vizsgáljuk meg, hogy mi is az ösztöke?

„Az ösztöke egy vasvégű bot, amelyvel szántás közben az eke kormánylezését tisztogatják, vagy az ökröt bökdösik” (Értelmező szótár). „Egy olyan 2-3 méteres bot, amelynek egyik végén az eke sártól való tisztítására alkalmas szerkezet; a másikon meg az igavonó állatok serkentésére való szúró vas van” (Angol nyelvű: Új Kompact Bibliai Szótár).

Taníts leborulni

Csak áldottál — csak vétkeztem, bűnnel, szennnyel szépítkeztem.

Éltem vígan s kárvallottan. Szólongattál — nem hallottam.

Nem kellettél — kellett bálvány. Nem zörgettem — ajtót tartál.

Ésszel Hozzád föl nem értem s vallást tettél rólam vérrel.

Ne hagyd hálám megavulni, taníts engem leborulni!

F. L.

A földművelő tehát e két célra használja az ösztökét. De mire utalt Jézus, amikor a keresztyéneket (s ezzel a Krisztust) üldöző Pálnak azt mondta, hogy **rugódozik az ösztöke ellen?** Gondolom azt, hogy Jézus már többféleképpen ösztökelte befogadására ill. a megtérésre. De ő, — mint egy rakoncátlan igavonó állat —, **rugódozott a Messiás serkentése ellen.** Helyébe buzgó vallásoskodás köntösébe rejtőzött. Betartotta a törvényt, és Isten nevében, kegyetlenül üldözte a keresztyéneket. Így akarta kiérdekelni az üdvöt.

Pedig tanult és intelligens ember volt. Ismerte az ótestamentumi prófécákat. Tudta, hogy Isten megígérte, hogy küld egy Messiást, s hogy hol, milyen formában, kitől fog származni. Vagyis, hogy Betlehemben (Mikéás 5:2-4), emberi csecsemőként, szűztől fog születni (Ésaiás 7:14).

Ennek dacára, bár valószínűleg meghallotta, hogy Jézus ezeket (és a többi Messiásra vonatkozó) próféciát mind betöltötte; nem hitt benne. **Nem segített rajta az írások ismeretének s a próféciai ígéretek beteljesülésének ösztökeje.**

Aztán, láthatta a megtért és általa üldözött keresztyének csodásan átalakult, mártíri életét is. Ezek is felhívták volna figyelmét, ösztökelhették volna a Krisztushit.

Évekkel ezelőtt olvastam egy keresztyénüldöző bizonyágtételét. Azt mondta, hogy sokáig teljes meggyőződéssel ütötte-verte, és kínozza Krisztus

követőit. Azt gondolta, hogy megtévesztőkkel áll szemben és véget akart vetni hitelesítésüknek. De egy alkalommal észrevette, hogy volt köztük egy csinos, intelligens fiatal lány, aki minden szenvedés dacára (még ha meg is csúfították, vagy fogát kiverték), tovább szolgálta és imádta a Megváltót. Erre ráeszmélt, hogy az ilyen magatartás mögött csak titkos isteni erő rejtőzhet. Keresni kezdte a mártírként szenvedő fiatal lány Istenét. Meg is találta. Ezt az embert **egy keservesen üldözött, de hitéhez hű, keresztyén lány magatartása ösztökelte a megtérésre.**

Ilyeneket Pál is láthatott. Mégsem kereste a bennük kirajzolódó Megváltót.

S ki tudja, még milyen módon ösztökelte őt Jézus. A Biblia nem említi meg módszereit. Csak annyit tudunk, hogy **Krisztus ösztökelte a megtérésre, s ő meg rugódozott ellene.** Míg egyszer Jézus ideiglenesen megvakította és földre teperte. Ez az ösztöke már túl fájdalmas volt ahhoz, hogy rugódozzon ellene. Ezért így kiáltott: „Ki vagy Uram?” Mire Jézus kinyilatkoztatta magát számára, és ő a követésébe szegődött.

Nekem is sokáig volt szükségem ösztökélésre, míg végre újjászülettem. Keresztyén szülők gyermeke voltam. Szüleim csecsemő korom óta vittek a gyülekezetbe. Isten Igéjének tanítását mindig hallottam. Láttam a megtértek életét. Mindezen ösztökék nem voltak elegendők. Szükségem volt egy olyan bizonyágtévre, aki az ún. „erősza-
kos” lélekmentési módszert alkalmazta. Egyszerűen megkérdezte: „mi lenne veled, ha ma meghalnál?” Kér-

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Editor:
REV. JOSEPH NOVÁK
2212 So. Fremont Ave., Alhambra, CA 91803
Tel.: (818) 576-2788

Contributing Editor:
REV. THEODORE BRETZ
508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419
Tel.: (513) 298-9531

A szerkesztő bizottság tagjai:
Kulcsár Sándor, Háló Barnabás, Kish Ernő
Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, FL and Additional Offices
SUBSCRIPTION FEE \$15.00 per year
Send subscription and change of address to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-3288

FONTOS!

Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sürgős hírek
a lap megjelenése előtt tíz nappal beküldhetők.

A szerkesztőség korrektúrája alapján készítette:
Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: **REV. ALEXANDER KULCSÁR**
225 East 80th St., New York, NY 10021
Tel.: (212) 288-0258

Alelnök: **MR. ERNEST J. KISH**
1173 Scypher St. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-7727

Titkár: **BARNABÁS J. HALÓ**
655 Park Ave., New York, NY 10021
Tel.: (212) 744-4742

Pénztáros: **LOUIS DRESCHER**
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:
REV. JOSEPH BOGAR
7852 Robinson Str., Allen Park, MI 48101
Tel.: (313) 928-6099

Pénzügyi Bizottság elnöke:
ELMER KISH
924 Congress St., Fairfield, Conn. 06432
Tel.: (203) 259-3276

Bethesda Otthon igazg.: **ERNEST CZIRAKY**
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-3288

**Mindenek előtt,
mindenek felett
a lélekmentés az első.
Ez Krisztus parancsa,
ez a mi missziónk.**

dése megdöbbenett, és **serkentésére
átadtam életemet az Úr Jézusnak.**

Persze Isten ösztökélésének életem-
ben még ma sincs vége. Csak más a
célja. Megtérésem óta arra ösztökél
Uram, hogy fejlődjek, tisztuljak és egy-
re szentebb és hasznosabbá váljak.

Az Úr Jézus azért jött e földre,
hogy minden embert megmenten, és
a megtérés után teljesen odaszánt, egy-
re szentebb életű lélekmentővé tegyen.
Ennélfogva, amíg csak élünk, mindig
fog valamire ösztökélni! Vagy megté-
résre, vagy nagyobb szentségre, vagy
újabb feladatokra.

Ösztökéje lehet egy szerető, bizony-
ságtévő barát; egy kedves lelkész; egy
csodás gyógyulás; egy súlyos próba;
vagy akármi más. Lehet gyengéd,
vagy kemény. De mindig forró szerel-
méből ered.

Vajha az élet minden körülményé-
ben kutatnánk és felismernénk ösztö-
kéjét, hogy elkerülhessük a rugódózás
által szereshető sebeket. Hisz miért
szerezni magunknak feleslegeseket?

Testvérem! Folyamatosan ösztökél
az Úr téged is. Most mire? Arra, hogy
higgy Jézusban, és fogadd be Őt?
Vagy arra, hogy teljes szívvel szolgálj
ki már megmentett életedet az ő szá-
mára? Vagy talán arra, hogy adj fel
egy bűnt, amely hozzáadtapadt? Vagy
arra, hogy imádkozz valakiért, tégy
bizonyosságot neki?

Engem pillanatnyilag arra ösztökél,
hogy nyugodtan várjam ki, míg Ő
megoldja az egyik előttem álló komoly
problémát. Vagyis tanuljak meg kap-
kodás, félelem és aggodalommentesen,
teljesen ráhagyatkozni. Leckém nem
könnyű. De örülök, hogy Megváltóm
fejlődésre ösztökél.

Hála legyen az ösztökéért!

Mátrai Mihályné

Tudod-e...?

Tudod-e, hogy az Úr Jézus a következő
hét jelzővel illette az írástudókat és a
farizeusokat?

1. Vak vezérek (Máté 23:16)
2. Bolondok (Máté 23:17)
3. Meszelt sírhoz hasonlóak (Máté 23:27)
4. Kígyók (Máté 23:33)
5. Viperák fajzata (Máté 23:33)
6. Képmutatók (Luk 11:44)
7. Rég beomlott sírok (Luk 11:44)

SZEMLE

**Köszönjük a clevelandi testvérek
szeretetét!**

Ők adtak helyet az idei találkozónak. Nagy igyekezettel, fáradságot
nem ismerve (legalábbis, kedves moso-
lyuk jól álcázta) dolgoztak reggeltől
estig. Ennyit látott a konferenciára ér-
kező vendég. Az előkészületekről csak
fogalmunk lehet...

A két szövetség egyesült. Ez így jó.
Együtt fogunk dolgozni, együtt fogunk
örülni. Az egységben több erő van.
Az egység érték. Vigyázni fogunk rá.

Ami az Evangéliumi Hírnököt ille-
ti...

Ez év decemberéig kéthetente fog
megjelenni, ebben a formátumban.
Januárban összevonjuk az „Evangé-
liumi Hírnököt és az „A Kürt”-öt. A
lap neve megmarad, de havonta csak
egyszer fog megjelenni. A terjedelme
nagyobb lesz, és az árát is emelni kell
majd. A szerkesztés munkájával dr.
Herjeczki Géza és Novák József testvé-
reket bízták meg.

Én köszönettel vettem a testvérek
támogatását, amivel ebben a szolgál-
ban segítenek. Szívesen és becsülettel
próbálom végezni ezt a munkát; ami
nagyobb felelősséggel jár, mint azt én
elgondoltam. A nyaralásból visszatér-
őktől hallom, hogy Magyarországon
egy új olvasótábor kezd kialakulni,
akik most már le tudják másolni az
egyes számokat, hogy úgy terjesszék.
Itt is közkedvelt a lap — erről tanús-
kodik a konferencia döntése.

Végül, egy kegyesnek hangzó, de
idejétmúlt(!) „figyelmeztetésre” hadd
reagáljak, amiből kaptam nem keve-
set, kevéstől... Ez így szól: Az Evangé-
liumi Hírnök küldetése az evangélium-
a „jó hír” terjesztése. Kegyesnek hang-
zik, az nem vitás. Amennyiben kevés
volt ebből a lapban, hát írjunk több,
jó, evangéliumi tartalmú, üdvösségre
hívó, a hitet erősítő cikket. Mondom:
írjunk! De a probléma aligha az, hogy
ilyen jellegű cikkek híján van a lap.

Hát testvéreim, amennyiben azt
akarandók mondani, hogy a rossz fő-
lött hűnyjon szemet az Úr szolgáj,
legyen az a szerkesztő, a lelkipásztor,
vagy az olvasó, mert az bántja az öné-

zetünket, ha még a fehér lapról is ránkialt, akkor a keresztyén hit lényegét dobnánk ki az ablakon a „jó-hírrrel” együtt. Hova menjünk jó példáért, ha nem a Szentíráshoz? Válasszunk: a próféták, Jézus Urunk, az apostolok... Nem azért gyűlt meg a bajuk a kortársikkal, mert a rosszra rámutattak, hogy a jóra segítsék őket? Tették ezt az utcán és a templomban! Akik őket követik, ma is ezt teszik: az utcán és a templomban egyaránt. A tény, hogy Üdvözítőre szorultnak ítéljük a világot bizonyítja, hogy ítélet nélkül nincs evangélium. Miért éppen magunktól tagadnánk meg Isten javunkat, tisztulásunkat munkáló kegyelmét? Csak zárójelben értsük: a világ előtt is „jó-hírként” hatna, ha egy kicsit több önkritikát gyakorolnának a keresztyének.

És hogy „idejétmúlt” ez az érv? Idejétmúlt, mert a magyar baptizmus végre megújulóban van. Az utóbbi öt évtized gondolkodás-módjának, kiismerhetetlen és otromba berendezkedettségének, ami csak azok javát szolgálta, akik bevezették, „bye-bye”-t mondunk most, Isten segítségével. Tesszük ezt azazai testvéreinkkel karöltve. Az evangélium szolgálja leszünek, mint nagy elődeink, Jézussal az élen. Isten Szavához mérjük magunkat, a gyülekezetünket és a világot, hogy ítéletében a kegyelmére számíthassunk; azzal éljünk mi magunk, abban erősítsük meg egymást, és arról adjunk hírt a világnak. Ez így lesz a magánéletünkben, a közösségeinkben, az Evangéliumi Hírnöknél, és így fordulunk a világ felé is. Ha ez nem „jó-hír”, akkor mi az...?

HÍREK

Carlos Garcia, baptista lelkipásztor választottak meg alelnökül a perui polgárok a júniusi választásokon. (BWANEWS)

*

A Baptist Press a Déli Baptista Szövetség hivatalos hírszolgálat. A július 18-i kiadásban jelent meg a hír, miszerint Al Shackleford igazgatót és Dan Martin szerkesztőt elbocsájtották az állásukból. Bár hivatalos magyarázatot még nem adott a SBC, a baptista lapok szerint a konzervatív-liberális csatározások áldozatai lettek a tisztségüktől megfosztott újságírók. (BP7/20)

ÁLMEGOLDÁS

Most olyasmit szeretnék érinteni, ami nem minden gyülekezet gondja. Ahol ez nem jelentkezik, köszönjük meg az Úrnak, és ugyanakkor könyörögjünk azokért a testvérekért, akik benne égnék; hiszen összetartozunk.

A gyülekezeti bajokra gondolok. Azokra a családi ellentétekre, személyi feszültségekre, ellenérzésekre, melyeknek eredete is ködbe vész. Harminc, negyven, hetven éves dolgokra. Azt hihetnők, már mindenki rég elfeledte, belepte őket az idő pora. Aztán egy elhangzó mondat, legtöbbször olyan valaki részéről, akinek fogalma sincs semmiről; és kiderül, hogy a felszín alatt ott izzik a parázs. Olyan mondatra, amelyik a nem érintett félnek semmit sem jelent, a fel nem oldozott szív fájdalmasan szisszen.

Előrebocsátom, hogy látásom szerint ezekben a kérdésekben legtöbbször Ige iránti engedetlenség, meg nem vallott, meg nem bocsátott egymás elleni bűnről van szó. Nagyon komolyan kellene vennünk, hogy ezeknek a dolgoknak van igazi megoldásuk. A Krisztusban. De csakis a Krisztusban!

Ha megvalljuk az Úr Jézusnak és egymásnak a bűneinket, megbocsátatnak. Ha letesszük őket, nem terhelnek többé. Semmi közünk hozzájuk. Jézus nem azért jött, hogy ezeket a dolgokat évtizedeken keresztül cipeljük magunkkal, hogy egyik nemzedék adja tovább a másiknak, sok hasznos erőt lekötve, a gyülekezet légkörét rontva, mérgezve.

A baj az, hogy a gyülekezet nem akarja valami okból ezt az igazi megoldást. Ehelyett taktikázik, kitér az Ige egyenes szava elől.

Nemrégiben egy elkeseredett testvér mondta valahol: „Mi mindig jól oda-mondogattunk egymásnak, és kész volt. Itt soha nem kért senki bocsánatot senkitől. Erre minket sohasem tanítottak”. Elgondolkodtam, tényleg így van? Vagy csak akkor éppen nem figyelt az igehirdetőre, vagy nem hitt neki. Bár még marad egy lehetőség: hát a Bibliában sem olvasta? Vagy annak sem hitt?

Egy ősi bajokkal terhelt gyülekezet-

be új lelkipásztor érkezett. Két-három esztendeig a gyülekezet örült. „Íme, minden milyen jól megy, megoldódtak a korábbi feszültségek.” Kisimultak az arcok, látszólag mindenki szabad szívvel volt a másik iránt. Az új lelkipásztor csak hallomásból értesült a régi feszültségekről. Tán maga is csodálta, hogy semmi sem igaz belőle. Ha nem lett volna eléggé alázatos, saját személyes sikerének gondolná a dolgot.

Aztán eltelt még néhány év, családlátogatás során előkerülnek a problémák, a lelkipásztornak állást kell foglalnia. Az egyik család is elvárja, hogy melléjük álljon, a másik is természetesen venné, hogy igazát lássa. Szóval akarva-akaratlan egyszercsak az ütköző zónában találja magát. Ráadásul még hibázik is, hiszen ő is ember. Nem makulátlan, mint a mi Urunk, Jézus Krisztus, az Egyedüli, Akiben hiba nem volt. Nem akarok e prédikátor oldalára állni, valamikor csak hittem, de ma már tudom is, hogy nem azért ment oda, hogy ártson. Segíteni akart. Krisztus evangéliumát hirdetve, megtörve és kiosztva a mennyei kenyeret. Ez volt a vágya. Ha egyszerű tag lenne ő is, egy tagnyit kellene a problémákból magára vállalnia. Ha diakónus, diakónusnyit. Mivel lelkipásztor, lelkipásztornyit kell. Nem térhet ki előle.

Ennek a „menetrendje” aztán az szokott lenni, hogy az egy-két évig szunnyadó vulkán kitör. Ekkor aztán keserű hónapokat ér meg a gyülekezet, míg előbb-utóbb megy a lelkipásztor.

Ha ilyenkor a gyülekezet visszatekintene, fel kellene ismernie, hogy rövidebb, hosszabb időközönként ez ismétlődött meg történetében. Ezért hiábavaló ilyenkor megkönnyebbülést érezve új lelkipásztor után kutatni, hiszen az is csak újabb áldozat lesz a bűnök oltárán.

A gyülekezet megtéveszti önmagát. Ahelyett, hogy az alap bajt megkeresné, azt, hogy a szeretet meghidegült, az Úr iránt való kapcsolat meglazult, a bocsánatkérések és megbocsátások elmaradtak, hogy lehetetlen dolog in-
teni, mert nincs, aki elfogadja az in-

tést, aki azonnal vissza ne dobna. Hogy nem hiszünk Jézus vérének erejében, megújító hatalmában, abban, hogy akiket ő meggyógyított, azok valósággal kigyógyultak bajaikból. Nem hisszük el, hogy a Szentlélek újra felültehet engem is, testvéremet is, aki mellettem ül a padban. Nem hisszük el Jézusnak, hogy ehhez a saját szemünkben kellene a gerendát megtalálnunk és kivennünk. Hogy szeretet nélkül semmiféle dolgot nem lehet megoldani, sem itt, sem a másvilágon.

Csak álmegoldás az, ha a prédikátor elmegy, a bűn azonban marad, a Sátán marad. Ezek az állapotok évtizedeket lopnak el a közösségtől. Milyen követői lesznek az Isten színe előtt azok, akik ez idő tájt érkeznek az örökkévalóságba? Mit mondanak az Úrnak, amikor megkérdezi őket ezekről a dolgokról? Hogy fog a gyülekezet számot adni az elfecsejtett évekről? Azokról a testvérekről, akik ilyen gyülekezeti bajok miatt maradtak el? Akik ma is ott lennének az imaházban, ha ezek a torzsalkodások nem lettek volna.

Egyszer egy régi elmaradt testvér, aki azóta sem találja sehol a helyét, ezt mondta:

— Már nem bírtam azt az állandóan pattanásig feszült légkört. Mikor elmaradtam, megkönnyebbültem.

Szabad-e megengednünk magunknak, hogy olyan légkör alakuljon ki körülöttünk, hogy a gyengébb idegze-

tűk egyszerűen ne bírják elviselni? Kinek a pártjára áll majd ama napon az Isten? A mi pártunkra, akik kötél-idegekkel, de megtéretlen szívvel ezt mégis bírtuk, vagy azok pártjára, akik inkább maradtak miattunk, bár azóta is szerencsétlenek?

Ha nem lenne igazi megoldás, akár kétségbeejtőek is lennének ezek a dolgok. Így is azok. De miért nem hiszünk el a Szabadítónak, hogy vére érdeme is elegendő? Az Úr Jézus egyszer megkérdézt egy vakot:

— Elhiszed-e, hogy én képes vagyok téged meggyógyítani? (Mk 9:23). Jézus most nem azt kérde, hogy te vagy én meg tudjuk-e tenni, hanem azt, hogy Őt képesnek tartjuk-e arra, hogy ezt megtegye. Nem az a kérdés, hogy mi képesek vagyunk-e 40–50 éves dolgokat megváltoztatni, hanem az, hogy a Megváltó képes-e erre? Mert akkor nincs veszve semmi. Jézus mindig cselekszik a Szentlélek által ott, ahol már nagyon várják Őt. Ez örökkévaló igazság. Ma is így van. Nem kell szégyellnünk azt, ha Ő oldja meg a dolgainkat. Tehetetlenségünk tudata csak javunkra válik. Legalább kiábrándulunk átkos emberi természetünkől, és a kereszthez kényszerülünk. Nem taktikázunk tovább, nem hitegetjük magunkat, nem futunk az álmegoldások felé, hanem keressük az igazít.

Hegyvi András

(Béke hírnök, 1984. ápr. 8.)

Problem-solving

A multi-story building had been occupied for several years when a disturbing crack appeared in a wall on the 42nd floor. The managing director of the company that owned the building immediately sent for an architect to come and investigate. When the architect arrived, the managing director took the elevator to the 42nd floor to meet him. But the architect was nowhere to be found. Eventually he was discovered in the sixth basement.

The managing director was angry and after arriving in the sixth basement, said to the architect, "What are you doing down here? We have a serious crack on the 42nd floor that needs immediate investigation."

The architect replied, "Sir, you may have a crack on the 42nd floor, but your

problem is not on the 42nd floor. Your problem is here in the basement."

As it turned out, a security guard employed in the building had wanted to build a garage onto his house, but he was short of materials and money. Every evening before leaving work, he took the elevator to the sixth basement and chiseled a brick out of the wall and took it home. After some time of this a crack appeared on the 42nd floor.

The crises that develop in our lives, our homes, on our jobs, etc. usually have their cause down in the basement. If we rob from the foundation, the cracks are bound to appear. Make sure you're not robbing bricks: personal devotions, church attendance, time with your spouse and children.

The Bottom Line: Ya want to make the world more beautiful? Start by weeding your own garden!

Lew Shelton

A FÉRFISZÖVETSÉG ROVATA

Rovatvezető: **Marosi Béla**
132985 Charmwood Oval, Solon, OH 44149

Elnök: **Novák László**

Alelnök: **Tóth György**

Pénztáros—jegyző: **Panta István**

Történelmi jelentőségű clevelandi közgyűlésünk elményeivel gazdagodva, most már hálaadással és örömmel mondhatjuk, hogy a várvavárt szövetségi egység létrejött! A szakadást kiváltó kényszerhelyzet, amit az óhazai kommunista államrendszer váltott ki, annak kimúlásával megszűnt. Így a legfőbb akadály elgördült, és az egység létrejöhetett.

Sokan fáradottak, szerényen a háttérben, az egység helyreállításáért, akik nem igényelnek dicséretet emberektől. Mégis, engedtessek meg most a visszapiantás az egység felé vezető út első állomásaira. A testvériséget kettéválasztó értelmetlen jégfalon az első sikeres áttörést 1985-ben Torontóban Waltz Béla testvérünk eszközölte. Ezt kevesen tudják. Bátor vállalkozása nyomán lehetővé vált a két csoport együttes jubileumi táborozása Rámában. 1986-ban pedig a detroiti gyülekezet bizonyította, hogy a válaszfal dőledez, amikor nagy létszámmal, énekkarral jöttek a közgyűlésre. Még a prédikátoruk is követte őket. Ezek után, lassan, másokban is kezdett leszűrődni a felismerés, hogy szezon vége van! A kettősséget tovább fenntartani nem lehet. Így jutottunk el végre, a jó Isten kegyelméből, az idei állomáshoz, amikor a szövetségi egység helyreállt.

A közgyűlésen résztvevő hívők nagyszámú seregét, a sok fiataalt, apró gyermekeket, ifjakat, Erdély színejavát látva, éreztük, hogy ezek az Úr szent népe; jócselekedetre igyekezők, az Úr megváltottjai. Nagy felelősséggel tartozunk, hogy őket meg ne botránkoztassuk. Emlékezzünk saját ifjúkorunkra, egykori gyülekezetünkre és azokra az idősebb hívőkre, akiknek áldott emléke és jó példája még ma is hat ránk.

A közgyűlés zsúfolt programja miatt elmaradt ügyeink is vannak. Nem tudtuk például megtárgyalni id. Kirják testvér javaslatát a lappal kapcsolatban. Hangsúlyozta, hogy a lapnak a tartalma, az írott szöveg érdekli az olvasót elsősorban, nem az író képe. Azt már amúgy is jól ismerjük. Ha egy új író mutatnak be, akkor természetesen hasznos a képet is közölni. Ajánlotta, hogy a képek túlzott használatát a szerkesztők kerüljék a jövőben, az írott tartalom javára. Ezt az ajánlatot, azt hiszem, sokan támogatnák.

Egy másik elmaradt fontos ügy a régen ütött sebek kötözése. Csak egy példát említek most: Évekkel ezelőtt Torontóban hány testvérünket, még a köztisztelőn álló Cserepka misszionárius házaspárt is, számunkra elfogadhatatlan módon kiközösítették a gyülekezetből. Ajánlom, hogy ezt az esetet a misszióbizottság különbizottsága vizsgálja ki és adjon jelentést róla. Ne próbálják a dolgot szőnyeg alá seperni, mert „helye van az intésnek, a megjobbításnak és az igazságban való nevelésnek.” Öntsünk tiszta vizet a pohárba! „Aki eltakarja az ő vétkeit, nem lesz jó dolga. Aki megvallja és elhagyja, életet nyer.” „Isten a kevélyeknek ellene áll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.” Ne legyünk személyválogatók! „Isten nem csúfoltatik meg.” De az is meg van írva, hogy „minden dolgotok szeretetben menjen végbe.”

Adj a Úr, hogy az Ő békessége és áldása megnyugodjon az amerikai magyar hívők életén és munkáján. **Marosi Béla**

Három kép

I.

*Éltem tajtékzó tengerén
Kincssel telt sorshajóm
Haboknak vágott vakmerőn,
Bár viharoknak zord szele
Tombolt irtóztatón!
S a reszketés úgy elfogott,
Ha vész jött hirtelen.
Zsúfolt hajómban egykoron
Nem ült ott Mesterem!*

II.

*S hajóm hazug kincsterheit
Tengerbe hánytam én,
És megjelent ott Krisztusom,
S vészjósló fellegek között
Felszikkasztott a fény!
Vihar tombolt továbbra is,
Hajóm táncolt velem,
De ... édes álom karjain
Ott szunnyadt Mesterem!*

III.

*A vész csak zúg továbbra is,
Engem már nem riaszt.
Hullámverést nem hallok én,
Lelekem a béke nyughelyén
Csak sejtve érzí azt!
Mert ... hogy hajóm merülni kezd,
Fölserken Mesterem,
Habokkal Ő küzd már tovább
S én alszom csendesén!*

Haluszka M. Rózsa

40 év a lelkipásztori hivatásban

Áldásos hálaadó istentiszteletben volt részünk 1989. október 22-én, amikor a Dearborn, michigani Első Baptista Gyülekezetben, vagy 125 rokon és ismerős, 14 kanadai és amerikai város gyülekezeteit képviselve összegyűlt, hogy hálát adjunk Istennek Bogár József lelkipásztor testvérünk felavatásának 40. évfordulóján. Az istentiszteletet a dearborni gyülekezet lelkipásztora, Rev. Harold Hoffman vezette. A Bogár család tagjai különböző szolgálatokkal vettek részt az ünnepségen. Idősebb fia, Tamás, meleg szavakkal üdvözölte édesapját és a testvériséget, majd két unoka következett (Becky és Cindy), akik duettet énekeltek. Menyük, Candace vezette a közös igeolvasását, majd Timóteus fiúk olvasott alkalmi igét. A vendég szónok Molnár Balázs lelkipásztor volt, aki a család régi, jó barátja. Az Apostolok Cselekedetei 7:30-34 alapján szólt a gyülekezethez.

Bogár testvér egy kis kunyhóban született Kanadának az északi részén, a saskatchewan vadonságban. Négy éves volt, amikor Welland, Ontarióba költözött a család. Ők alapították a wellandi Magyar Baptista Gyülekezetet. Húsz éves volt, amikor elhívást kapott a lelkipásztori szolgálatra, aminek engedelmeskedve a pennsylvaniai Bucknell Egyetemre ment, ahol a

„Bachelor of Arts” fokozatot szerzte meg. Innen a hamiltoni McMaster Divinity College-ba ment, ahol a „Bachelor of Divinity” diplomával végzett. 1949. november 1-én avatták fel, mint lelkipásztort a torontói Magyar Baptista Gyülekezetben. Bogár testvér tudományos dolgozatai közül „A gyülekezet növekedése”, a „Gyülekezet a nagyvárosban”, a „Személyi és családi problémák megoldása”, a „Nyugdíj otthon Igazgatósága”, és a „Szánatórium Igazgatósága” című írások a legfontosabbak.

Angol és magyar gyülekezetekben szolgált lelkipásztorként, Kanadában és az Egyesült Államokban. Egy 350 személyes nyugdíjas otthont is vezetett. Elnöki tisztségben szolgált az Amerikai Magyar Baptista Lelkipásztori Karban, az Amerikai Magyar Baptista Szövetségnél, és a Tri-City Ökumenikus Lelkipásztori Egyesületnél. Szolgált a detroiti Amerikai Baptista Gyülekezetek végrehajtó bizottságában, és a helyi Gyermekek Otthon igazgató tanácsában. Mindig hűséges társaként állt mellette felesége, Molnár Olga testvérnő, aki a volt garfieldi gyülekezetben nőtt fel.

Ezúton is hadd kívánjuk Bogár testvérré és kedves családjára Isten áldását. Tartsa meg őket az Úr még sokáig a szolgálatban! **Szolgatársai**

Gyermekbemutató Alhambrában és Clevelandban

Június 24-én, a délelőtti istentiszteleten a Szin és Mike családhoz csatlakozott gyülekezetünk is a hálaadásban, ifj. Szin György testvérünk és Anna testvérnő második gyermekéért, Jónathánért. A gyermekbemutató ünnepségen részt vett Mike Béláné testvérnő is, a nagybányai magyar baptista gyülekezet lelkipásztorának felesége, Szin Anna testvérnő édesanyja.

A clevelandi Bethánia Gyülekezet együtt örült a Nagy családdal, akik június 24-én hozták első gyermeküket, Krisztinát a gyülekezetbe, hogy imádkozzunk érte. A szülők, az Osváth nagyszülők és a dédnagymama imádkozott az újszülöttért, majd Mészáros Kálmán testvér, a gyülekezet lelkipásztora kérte Istent, hogy tartsa meg e gyermeket az Ő nyájában és használja majd az Ő munkájában.

BIBLIA MAGYARÁZÓ

1990. szeptember 2.

SÁMUEL ÉS SAUL

1Sám 10:17-25

A honfoglalást követő négy évszázad Izráel történelmének a legsötétebb időszaka. „Ebben az időben nem volt király Izráelben; azért mindenki azt cse-

lekedte, ami jónak látszott az ő szemei előtt” (Bír 21:25). Voltak akkor is, akik keresték az Urat (Debóra, Gedeon stb.), de a nép egészére — különösen is lelki értelemben — nem volt nagy hatással az életük és a szolgálatuk. Idegen népeket, istentelen vezetőket használt Isten, hogy a Szövetséget megszegő népet jobb belátásra bírja. Az itt-ott felbukkanó karizmatikus vezetők legkiválóbbja volt Sámuel a bíró és próféta. (Kr. e. 1117-1095). Sajnos,

a fiai a korszellemet követték: telhetetlenségük az igazság elferdítésére vitte őket. A nép vezetőit, végülis, ez a kiltástan helyzet indította arra, hogy kérésükkel a már aggastyán Sámuelhez forduljanak: „Válassz nekünk királyt!” (1Sám 8:1-6).

Az első király-választás Izráelben (1Sám 10:17-21). Isten már kiválasztotta a királyt Saul személyében a mispai országgyűlést megelőzően (1Sám 9). Itt a néppel is tudatja e döntést. Jákób 12. fiának, Benjáminnak a törzsére esett a választás — „sors által”. Valószínű, hogy az Urim és a Thummim (2Móz 28:30; 4Móz 27:21) „vezették” a benjaminiták törzsébe tartozó Mátricsalád unokájához Sámuelet. Saul azonban hiába keresték.

A megválasztott király (1Sám 10:22-24). Sokáig követhették „a sors” vezetését, míg végül megtalálták „a holmik közé rejtőzött” uralkodó-jelöltet. Saul szerénysége, de még a félelme is érthető, hiszen néhány napja a legnagyobb gondja néhány elcsatangolt számár megkeresése volt...

A megkerült Saul megjelenése krímesen meglepte a népet. Bár a vezetésre termettségnek sok más, a fizikai megjelenésnél fontosabb összetevője van, még ma is sokat számít a megnyerő külalak.

A királyság kora megkezdődik (1Sám 10:25). Izráel királya Isten volt. A nép jólétének feltétele az Ő Törvényének való engedelmeskedés lett volna (Teokratikus államforma). A Törvénytől elfordult nép Királyától fordult el. Királyt akartak, mint a többi nép (monarchia), és kaptak egyet Saul személyében. Bár ők elfordultak Istentől, Ő nem tagadta meg őket. A Törvény, a Szövetség az Ő hosszútűrése folytán továbbra is érvényben maradt. Így, Izráelben a királyság más volt mindig, mint a pogány népeknél. A király hatalmát ugyanis behatárolta a már érvényben lévő Törvény — ma úgy mondanánk: „alkotmány”. Az izráeli királyság „alkotmányos monarchia” volt.

Sok tanulsággal szolgál ez a történet. Például, mért van az, hogy ők mi is, sokszor úgy próbálunk magunkon segíteni, hogy még nagyobb baj-

Hova lett a főtitkár?

A falat döngető, azon részegen táncoló fiatalok képei között nem akaródzott helyet találni egy öregemberről szóló híradásnak, akit utolért a népitélet, s hontalanul, betegesen keresett egy nyitott ajtót, ami mögé bújva várná ki életének büntetés-napjait.

Erich Honecker, a kommunista párt főtitkára, államfő, október 18-án földönfutóvá lett. A párt érdeke azt kívánta, hogy „bűnbakot” állítson ki soraiból, s mint sokszor máskor, ezt meg is tette. Az ilyen „öntisztítás” gyanús, hamis, félrevezető..., de az idő húzására eddig még mindig megfelelt. Szóval, a párt „megtisztította” magát a múlttól, Honecker és néhány társa személyében. Becsületükre legyen, hogy januárban megoperálták (egy éven belül már másodszor) a 77 éves pártvezért, és az orvosok kérésének engedve, nem a rács mögé, hanem az utcára tették addigi vezetőjüket. A wandlitzi villát ugyanis elvették tőlük, és szanatóriumnak rendezték be.

A történet, amit a világ elől elhallgatott a sajtó, akkor kezdődött. A kegyvesztett államfő és Margot a felesége (oktatásiügyi miniszter), az utcára kerültek. Elvtársaik nem vehettek tudomást a segítségre szorultságukról. 43 éven át szolgálták, majd vezették a pártot, ami most megtagadta őket.

43 éven át üldözték az egyházat, ami most befogadta őket! Az evangélikus egyház lelkipásztora, Uwe Holmer, aki a lobe-tali (Berlin kertvárosa) Hoffnungsthal Intézet igazgatója, a saját otthonában adott szállást az idős házaspárnak. Azért ott, mert a vezetése alatt álló intézetben, ahol szellemileg fogyatékos, és mozgássérült betegeket ápolnak, nem volt szabad ágy — ki tudja mennyi került oda éppen Honecker miatt!

Az igazságszolgáltatást követelő nép erre az evangélikus egyház ellen fordult.

Az egyháztagság megtagadásával fenyegettek. A lelkipásztorokat zaklatták. Egy bischofswerdai lelkipásztor 22 tiltakozó telefonhívást kapott a következő reggelen. Gottfried Forck püspöknek nyilatkozni kellett ez ügyben, aki többek között ezt mondta: „Az állam kötelessége lenne, hogy gondoskodik róluk, de ha nem teszi, a keresztyéneknek kell színt vallaniuk”. A hivatalos nyilatkozat kihangsúlyozza, hogy az egyház nem nyújt védelmet a Honecker házaspárnak a törvény alól. Sokan szenvedtek miatta a múltban, és azért felelnie kell. A párt, amit eddig szolgált, és ami eddig kiszolgált, most hátat fordított neki. A felelősség azonban az egész népet terheli, amiért szemet hunyva tűrte az előző évek igazságtalanságait. „Sokan, keresztyének és nem-keresztyének némán hallgattunk, ahelyett, hogy elene álltunk volna az igazságtalanságoknak. Az evangélikus egyház a némák és elesettek hangja kellett volna hogy legyen. Erich Honecker ma egy elesett ember...”

Szép befejezése lenne a történetnek, ha Honeckerék megtérnének. Az már biztos, hogy észhez tértek, és egészen új fényben látják a hűségesen szolgált ideológia zavarosságát. Talán lesz alkalma néhány órát Holmer pásztorral töltve az intézetről is beszélgetni.

A Hoffnungsthal (Reménység völgye) Intézetet egy Friedrich von Bodelschwingh nevű lelkipásztor alapította 1905-ben. Ez a misszió volt az, ami megtagadta a náci parancsát, miszerint a gondozásuk alatt álló idős, magatehetetlen betegeket át kellett volna adniuk az „egészségügyi kutatócsoportoknak”, hogy az állam gyorsan megszabaduljon az eltartásukkal járó terhektől.

A hit győzelmét hirdeti ez a történet, a hitét „amely legyőzte a világot”. Kár lett volna kihagyni...!

Novák József

ba keveredünk? Izráel bajára a megoldás sokkal egyszerűbb lett volna: engedelmesség Istennek. Ők egy földi királyba vetették a reményüket — észtükre. Hogyan kísért ez a gondolkozás manapság?

*

Aranymondás: 2Móz 20:2.

*

Napi dhítat:

Aug. 27. H. 1Sám 8:1-9

Aug. 28. K. 1Sám 8:10-22

Aug. 29. Sz. 1Sám 9:1-13

Aug. 30. Cs. 1Sám 9:14-24

Aug. 31. P. 1Sám 9:25-10:8

Szept. 1. Sz. 1Sám 10:9-16

Szept. 2. V. 1Sám 10:17-27

1990. szeptember 9.

NÁTÁN ÉS DÁVID

2Sám 7:4-16

A fő istentiszteleti hely, a Sátor, ezidőtájt Gibeonban volt, néhány mérföldnyi távolságra Jeruzsálemtől északra. A pusztai vándorlás, majd a honfoglalás és a bírák idején a Sátor, és benne a Frigyláda szimbolizálta Isten jelenlétét. Bár az államforma Saul trónralépésével megváltozott, tovább is Isten népe maradt a zsidóság. Dávid egy méltó helyre kívánta vinni a Szövetség szimbólumait: templomot készült építeni.

Isten gondoskodik magáról (2Sám 7:4-7). Dávid terve szép és nemes volt, de amint az a prófétának adott kinyilatkoztatásból látszik, nevetségesen emberi is. Az 5. versnek ez az értelme: „Ki vagy te, hogy rólam kívánsz gondoskodni?” A célnak a Sátor is megfelel. Megfelel, mert minden darabja Isten akarata szerint készült. Nem jobb lenne most is megvárni, hogy a „tulajdonos” kezdeményezze az építkezést? Ki látott már olyan kőművest, aki a kuncaft megkérdezése nélkül nekilát a házépítésnek?

Az egy-„ház” ígérete (2Sám 7:8-16). Mi emberek a fizikaira tesszük a hangsúlyt: helyekre, tárgyakra. Ezek megfoghatók, birtokolhatók. Az Istennel való kapcsolatunkban is így van ez. Isten ezzel számolt, amikor látható, kézzelfogható jegyekkel erősítette meg népe számára a szellemi valóságot: közöttük lakozását. Az Istennel való kapcsolat azonban sokkal mé-

lyebb, mint amit a szimbólumok taníthatnak. Jelenléte átszövi a mindenséget, irányt ad a történeteknek, mindennapos csodákat művel. Mindennaposakat és rendkívülieket, mint Dáviddal is: „Én hoztalak ki a kunyhóból, a juhok mögül, hogy az én népem fejedelme légy, az Izráélé” (8. v.)

Az „igazi” ház építője maga Isten („házat csinál néked az Úr”) — folytatódik a prófétai kijelentés. Prófétai abban az értelemben is, hogy 1000 év távlatából beszél a testben megjelenő Istenről, aki emberi mivoltában Dávid utódja lesz. Ő nem kövekből, hanem szentekből építi fel ezt a házat, mely örökké tartó uralmának színtere lesz. Ez a ház a gyülekezet, mi vagyunk.

A 14. versben azt olvassuk, hogy Isten büntetése lesz rajta. Jézus Krisztus nem követett el „gonoszsgot”, amiért szenvednie kellett volna, hanem magára vállalta a bűneinket, hogy a büntetéstől minket megmentsen (2Kor 5:21).

Bár fontos a fizikai is, ma adjunk hálát a szellemi „háért”, az örökké tartó közösségért, amit Jézus Krisztusban kötött Isten velünk. Vigyázzunk, hogy a Templomot, amit magának épített a mi Urunk, engedelmes étellel tiszteljük, mint az Ő lakhelyét (Ef 2:19-22).

*

Aranymondás: 2Sám 7:16.

*

Napi dhítat:

Szept. 3. H. 2Móz 25:1-9

Szept. 4. K. 2Móz 33:7-11

Szept. 5. Sz. 2Sám 7:1-7

Szept. 6. Cs. 2Sám 7:8-17

Szept. 7. P. 2Sám 7:18-29

Szept. 8. Sz. Zsolt 132:1-10

Szept. 9. V. Zsolt 132:11-18

1990. szeptember 16.

NÁTÁN MEGFEDDI DÁVIDOT

2Sám 12:1-10, 13

Dávid, a pásztorból lett király, a zsidó történelem legkiemelkedőbbjeinek egyike. „Találtam egy szívem szerint való férfit” — tett bizonyosságot róla az Úr (1Sám 13:14; ApCs 13:22). Nem a tökéletessége tette az Isten kedveltjévé — mint azt látni fogjuk —, hanem az Úr dolgai iránt érzékeny

szív, amivel kereste és szolgálta az Ő akaratát.

„A bűn az ajtód előtt áll” — figyelmeztet az Ige, bárki légy is. Dávid esete óvatosságra figyelmeztet mindenkit, „aki áll”.

Más bűnének a megítélése (2Sám 12:1-6). Mindig könnyebb megítélnünk a bűnt másban, mint magunkban. Nátán próféta, bölcsen, egy példázatbeli gazdag aljasságával méri fel Dávid ítélőképességét.

A gazdaghoz vendég érkezett. Hűtőszekrény híján, élő állatot tartott készen a keleti ember a váratlan vendégek fogadására (A tékozló fiú apja is azt vágatta le. Luk 15:23). A gazdagnak sok állata volt, a szegénynek csak egy. „Saját falatjából evett, poharából ivott és keblén aludt” — olvassuk. A gazdag ellopta ezt a szegény ember szívéhez nőtt kis állatot.

Dávid igazságérzetével, mint látjuk, semmi baj! Az ítélethozatalban pontosan követi a törvény előírását a király. Az 5. verset sokan félremagyarázzák, mintha a lopást halálbüntetéssel sújtotta volna Dávid. Ez nem így van. A „halálnak fia az az ember, aki azt cselekedte” kijelentéssel elítéli a gazdag gondolkozását és tettét, de végülis a törvény által előírt büntetést szabja ki a birka-tolvajra: a kár négyszeres visszafizetését (2Móz 22:1).

A magunk bűnével szembesítve (1Sám 12:7-10, 13). Vajon következetes lesz Dávid? Eszébe jut majd a parázñaság bűnéért kijáró büntetésről szóló paragrafus is? Sokunk előtt foltokkal tarkított az Isten akarata. Bűneink fakították ki annak rólunk szóló részeit, és így, bár minden mást tisztán látunk, a magunk kedvenc-bűneit már már az istentelenséget súroló hosszú pórásra engedjük.

„Te vagy az az ember” — mondta a próféta. És Dávid következetes volt az ítéletben. Büntudata és bűnbánata tanúsítja ezt.

Isten ítéletét a 10-12. versekben találjuk: „Most azért ne távozzék el a fegyver soha házadból...” Dávid embert ölt, amiért a saját családját sújtja majd ellenségeinek gyilkos fegyvere. A parázñaság titkos bűnéért pedig feleségeinek a nyilvános bujálkodása lesz a büntetés.

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: Send Form 3579 to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

Dávid bűnvallására kegyelemmel válaszolt Isten: „Nem fogsz meghalni”. A paráznság és gyilkosság kettős bűnéért halálbüntetés járt volna, de a mi Istenünk „nem gyönyörködik a bűnös halálában”. „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól” (1Jn 1:9).

*

Aranymondát: 2Sám 12:13.

*

Napi áhítat:

Szept. 10. H. 2Sám 11:1-13
Szept. 11. K. 2Sám 11:14-27
Szept. 12. Sz. 2Sám 12:1-7a
Szept. 13. Cs. 2Sám 12:7b-14.
Szept. 14. P. 2Sám 12:15-25
Szept. 15. Sz. Zsolt 51:1-9
Szept. 16. V. Zsolt 51:10-19

Novák József

Lukátsi Vilma:

Szőnyegcsomózás

Leterítette Isten az időt
életünk elé, mint egy szőnyeget,
tudatosan vagy öntudatlanul
szővögetjük belé az éveket,
mert ahogy a percekből az órák,
órákból napok, hetek, hónapok
megismétlődő ábrái közé
egy-egy történet élénk színt rakott,
úgy alakul rajza életünknek
a sok csomóból gyors egymásután
kusza esztendőket vetületein
az Isten felé fordult oldalán!
Mert Ő mindig az egészet látja,
nem a részletekben elveszendőt,
élet-mintánk szővögetéséhez
Ő ajándékoz egy-egy esztendőt,
míg a sok csomó és bog között is
— bárhogy dúl a motívumok harca —
Ő látja már, hogy ábrázolódik
az ember fiának Krisztus-arca.

Az isteni kegyelemnek egyik óriási csodája a Biblia, vagyis a teremtő Isten szeretetének tüze írott betűkbe rejtve. Ám hogy e tűz felizzon, lobbot vessen, nélkülözhetetlen a Szent Szellem szikrája.

Hungarian Baptist Union Receipts for the Months of July, 1990

Mission:

Bethesda Church, Palm Bay, FL\$183.00
Bethesda Retirement Home, Palm Bay, FL 450.00
Hungarian Bible Church, Santa Monica, CA

\$673.00

Literature:

Cleveland Convention Receipts\$194.00
Alex Banyai, Bronx, NY10.00
Zoltan Zeke, Keuka, NY120.00
Barnabas Halo, New York, NY50.00
Stephen Tagai, Los Angeles, LA120.00
Dr. Bela Udvarnoki, Murfreesboro, NC60.00

\$554.00

Thank you for your faithful support.

Louis Drescher, treasurer

Mennyire ismered a Bibliát?

Mérd fel a Biblia-ismeretedet!

Párosítsd az első oszlop számait a másik oszlop betűivel.

1. TARTARUSZ foglyai	A. József
2. Akit Jákób gyászolt	B. Illés
3. A papi öltözkéhez tartozott	C. a bűnbe esett angyalok
4. János evangéliumában olvassuk	D. tüzes kemence
5. Szárazsággért imádkozott	E. Pál bemeztése
6. Jakab ír róla	F. az irgalmas samaritánus
7. A Bírak könyvében olvasunk róla	G. a főpohárnok
8. Hágár fia	H. tüzes szekér
9. Dániel könyvében olvasunk róla	I. hálaének
10. Büszke volt, majd bolond	J. a föld aratása
11. Az Apostolok Cselekedeteiben olvasunk róla	K. Mátyás
12. Júdás utódja	L. Nabukodonozor király
13. A Jelenések könyve említi	M. Ismáel
14. Abigail férje	N. az efód
15. Az egyik példázat szereplője	O. „és az Ige vala az Istennél”
16. 2Királyok könyvében olvasunk róla	P. a nyelv bűnei
17. Régi gyógyszer	Q. Sámson élete
18. A prédikátor mondja	R. Dávid
19. A Zsoltárok könyvében ezt is találunk	S. „Minden hiábavalóság!”
20. Megfeledkezett Józsefről	T. kötegyeni száraz füge

Helyes válaszok: 1—C (2Pét 2:4); 2—A (1Móz 37:31-35); 3—N (1Sám 2:28); 4—O (Ján 1:1); 5—B (1Kir 17:1); 6—P (Jak 3:3-12); 7—Q (Bírt 13:16); 8—M (1Móz 16:6-11); 9—D (Dán 3); 10—L (Dán 4:23-30); 11—E (ApCs 9:18-19); 12—K (ApCs 1:15-26); 13—J (Jel 14:14-20); 14—R (1Sám 25:39-42); 15—F (Luk 10:29-37); 16—H (2Kir 2:11); 17—T (2Kir 20:7); 18—S (Pétd 1:2); 19—I (Zsolt 66); 20—G (1Móz 40:23).

Kiértékelés:

20—18 helyes válasz: **kiváló**. 17-12 helyes válasz: **jó**. 11-9 helyes válasz: **közepes**.

Tudod-e?...

Tudod-e, hogy tíz olyan történet van a Bibliában, amikor a halottak feltámadtak?

1. A szareptai özvegy fia (1Kir 17:17-22)
2. A sunemita asszony fia (2Kir 4:32-37)
3. A férfi, akit Elizeus sírjába temettek (2Kir 13:20-21)
4. Az őszötvetségi szentek, Jézus halálakor (Máté 27:50-53)
5. Jézus Krisztus (Máté 28:5-8; Márk 16:6; Luk 24:5-6)
6. A naini özvegy fia (Luk 7:11-15)
7. Jairus lánya (Luk 8:41-42, 49-55)
8. Lázár, Jézus barátja (Ján 11:1-44)
9. Dorkás (ApCsel 9:36-41)
10. Eutikhusz (ApCsel 20:9-10)

*

Tudod-e, hogy nyolc prófétaőről olvassunk a Bibliában?

1. Miriám, Mózes nőtestvére (2Móz 15:20)
2. Debóra, a bírónő (Bir 4:4)
3. Hulda prófétaasszony (2Kir 22:14)
4. Anna prófétaasszony (Luk 2:36)
5. Filep evangélista négy leánya (ApCsel 21:9)